



Не припадам оној школи мишљења која тврди да „Црногорци нису нација него су ментално стање“, нити ћу се сложити с једном тамошњом министарком која тврди како су Црногорци супериорна аријевска раса. Верујем да су Срби и Црногорци најближи крвни сродници идентичног културног и историјског наслеђа, језика и судбине.

Међутим из Подгорице се циклично, и то увек у моментима кад Милу Ђукановићу и друговима понестане адекватног политичког горива, лансира прича како је Црна Гора угрожена од великосрпског хегемонизма. Прича свакако деликатна и већ виђена. Личи на оно стање порочности људског ума где човек кад почне да вара, па га први пут не ухвате, помисли да му је све то па и много шта друго богом дано.

Овај пут чини се да је црногорска политичка елита изгубила компас. Отишли су предалеко. Реагује логиком Галванијеве жабе. Занемаримо да су погазили све Његошеве завете и препевали сва његова дела на некакав њему неразумљив језик чије порекло и лингвисти још истражују. Измислили су црногорску православну цркву, а СПЦ којој припада око 70 одсто житеља Црне Горе и њене свештенике буквално прогоне.

Црногорски политички врх, поштујући доследно своје комунистичке корене, саопштава да „попови треба да се уразуме“ и црква треба да прати државу, а држава није српска него црногорска. ДПС би као из шињела друга Кобе Џугашвилија да прекраја каноне и вековну традицију православља. Разборити циници кажу како овој црногорској бољци има лека и да све оно што почива на обманама, попут свих српских „претњи“ према Црној Гори, нема бескрајан употребни рок.

У религијском учењу опстанка по сваку цену црногорски премијер Игор Лукшић недавно је у Ватикану потписао споразум са Ватиканом у црногорској јавности крштен као „Лукшићев конкордат“. Тим уговором Римокатоличка црква добија сва право, од увођења вероучитеља Римокатоличке цркве у школе као и многа друга, што се Митрополији

црногорскоприморској већ две деценије не дозвољава. Један и по одсто католика у ЦГ има већа права од око 70 одсто православаца. ДПС верује да је СПЦ крпењача на путу коју могу да шутирају до миле воље. Верују ваљда да ће Црногорцима овим начином огадити православље, а тиме све оно што би се могло довести у везу с Србијом. Опасне су то игре. Насилне и неприродне поделе, додворавање Западу по цену апсолутног понижења, подстицање мржње све зарад одбране власти и богатства може довести до нових непредвидивих зала.

(Прес)